

ประวัติความเป็นมาและวิวัฒนาการชุมชน

ตำบลโฆษิตจัดตั้งเป็นตำบลเมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๒ โดยแยกเขตการปกครองออกจากตำบลพร่อน มีเขตปกครอง ๕ หมู่บ้าน คือ

- หมู่ที่ ๑ บ้านสะหรั่ง โอนจากหมู่ที่ ๕ ตำบลพร่อน
- หมู่ที่ ๒ บ้านบอขอ โอนจากหมู่ที่ ๖ ตำบลพร่อน
- หมู่ที่ ๓ บ้านปะลุกา โอนจากหมู่ที่ ๑๐ ตำบลพร่อน
- หมู่ที่ ๔ บ้านโคกมือบา โอนจากหมู่ที่ ๗ ตำบลพร่อน
- หมู่ที่ ๕ บ้านปลักปลา โอนจากหมู่ที่ ๙ ตำบลพร่อน

ประวัติหมู่บ้านในตำบลโฆษิต

หมู่ที่ ๑ บ้านสะหรั่ง

เดิมชื่อบ้านสะหรั่งนั้นมาจากคำว่า “สือริง” ซึ่งแปลว่า แห้ง ซึ่งต้นกำเนิดคำว่า “สือริง” มาจากชื่อหมู่บ้าน ในรัฐกลันตันประเทศมาเลเซียเมื่อหลายปีมาแล้ว ประมาณ ปีพ.ศ. ๒๔๒๖ ชาวบ้านสือริง รัฐกลันตัน ได้เข้ามาบุกเบิกป่าเพื่อทำเป็นที่ทำกินและเรียกว่า “สือริง” และ ในปัจจุบันชาวบ้านเรียกว่า “สือริง” แต่ทางราชการเรียกว่าบ้านสะหรั่ง

หมู่ที่ ๒ บ้านบอขอ

สาเหตุที่เรียกว่า “บ้านบอขอ” เนื่องจาก เดิมภายในหมู่ บ้านมีต้นไม้ชนิดหนึ่งเรียกว่า “ต้นขอ” ซึ่งมีลักษณะคดงอชาวบ้าน จึงเรียกว่า “ต้นขงอ” ต่อมาคำว่า “ขงอ” ได้เรียกเพี้ยนเป็น “บอขอ” และ ใช้เรียกชื่อหมู่บ้านเป็นบ้านบอขอจนถึงทุกวันนี้

หมู่ที่ ๓ บ้านปะลุกา

เดิมบริเวณที่ตั้งบ้านปะลุกาปัจจุบันได้มีชาว บ้านมาบุกเบิก ตั้งบ้านเรือนนั้นเป็นป่าละเมาะและป่าพุ่มมีลักษณะเป็นป่าเตี้ย ๆ หมู่บ้านข้างเคียงจึง เรียกว่า “บ้านบลูกา” ซึ่งแปลว่า ป่าละเมาะ ซึ่งต่อมา ได้เรียกเพี้ยนเป็น “บ้านปะลุกา” จนถึงทุกวันนี้

หมู่ที่ ๔ บ้านโคกมือบา

เดิมบริเวณที่ตั้งบ้านโคกมือบาในปัจจุบันนั้น ในพื้นที่มีต้นไม้ชนิดหนึ่งชื่อ “ต้นงือบา” หรือ ภาษาไทยเรียกว่า “ต้นหลุมพอ” ขึ้นอยู่มากและลักษณะพื้นดินบริเวณนั้นเป็นที่ราบค่อนข้างสูงจึงเรียกว่า “โคกงือบา” ซึ่งต่อมาในปัจจุบันเพี้ยนเป็น “บ้านโคกมือบา”

หมู่ที่ ๕ บ้านปลักปลา

เดิมเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๔๖๘ เรียกว่า “กูแบอ๊แก” ซึ่งแปลว่ามีบึงใหญ่กกลางหมู่บ้านและมีปลาชุกชุม ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๐๙ ทางราชการได้สร้างโรงเรียนขึ้นในหมู่บ้าน ซึ่ง จะตั้งชื่อว่าโรงเรียนกูแบอ๊แก ก็ จะซ้ำกับโรงเรียนในเขตอำเภอสุโขทัย-ลก จึงได้ตั้งชื่อโรงเรียนบ้านปลักปลา ซึ่ง มีความหมายเช่นเดียวกับบ้านกูแบอ๊แก และก็ใช้เรียกชื่อหมู่บ้านมาจนถึงทุกวันนี้